Влада — Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ◆ № 23 (523) ◆ Субота, 6 лютого 1993 року ◆ Ціна 3 крб.

Щоб не управляли державою кухарки

Денне і вечірнє засідання 4 лютого

Після першої перерви сесія продовжила обговорювати пакет документів, що радикально реформують в майбутньому виборчу систему в Україні. Проект закону «Про вибори народних депутатів України», що робить честь його розробникові — Комісії з питань законодавства і законності, передбачає таку систему обрання, за якою до парламенту важко буде потрапити політикам-аматорам. Проект враховує політичні реалії сьогоднішньої України і практику виборчих систем в багатьох країнах світу. Депутат А. Ткачук, який представляв проект закону, чітко й аргументовано довів, що Україні найбільш підходить так звана змішана форма виборів, що вбирає в себе переваги мажоритарної та пропорційної виборчих систем. Вона дозволяє самовисування окремих кандидатів і водночас враховує рівень впливу та популярності партій у суспільстві. За змішаної виборчої системи кожний виборець має два голоси: один в одномандатному виборчому окрузі, другий — за кандидата в партійних списках.

Окремо А. Ткачук відзначив, що політичні реалії сьогоднішньої України такі, що яким би бездоганним не був новий закон про вибори, зневірені, змучені, до всього апатичні люди просто проігнорують вибори, як це нині відбувається в округах. (Закінчення на 2-й стор.).

Його Превосходительству
пану Петру ЛУЧИНСЬКОМУ,
Голові Парламенту Республіки Молдова

Вельмишановний пане Голово,

від імені Верховної Ради України і від себе особисто маю честь привітати Вас з нагоди Вашого обрання на посаду Голови Парламенту Республіки Молдова.

Хочу висловити сподівання, що добросусідські відносини, дружба і співробітництво між Україною і Республікою Молдова будуть розвиватися і міцніти в інтересах волелюбних народів наших країн, у яких багато спільного в історії, традиціях і культурі.

Ми бажаємо народові Молдови великих здобутків у розбудові незалежної демократичної держави і готові до розширення міжпарламентських контактів.

Щиро бажаю Вам успіхів і добра.

З глибокою повагою
Іван ПЛЮЩ,
Голова Верховної Ради України.

5 лютого 1993 року
м. Київ.

НА ПЕРЕГОВОРИ З ПРОФСПІЛКАМИ

Для реалізації норм Декрету «Про оплату праці» щодо договірного регулювання оплати праці Кабінет Міністрів України затвердив склад представників від органів, що здійснюють управління майном загальнодержавної власності, уповноважених вести колективні переговори і укладати генеральну тарифну угоду. Очолює групу повноважних представників міністр праці України М. Каскевич. Заступником голови групи визначено першого заступника міністра економіки України Л. Мініна.

Повноважні представники мають розпочати колективні переговори з професійними спілками, що об'єдналися для ведення колективних переговорів і укладання генеральної тарифної угоди до 1 квітня 1993 року.

Міністерства та інші підвідомчі Кабінетові Міністрів України органи державної виконавчої влади повинні затвердити у тижневий термін склад своїх представників, уповноважених вести колективні переговори і укладати галузеві тарифні угоди.

Пропозиції щодо предмета генеральної та галузевих тарифних угод підготують Мінекономіки, Мінпраці, Мінфін і Мінстат у тижневий термін.

Село вже живе весною. І лише чекає того дня, коли пробудиться земля.

Але чекає воно також, що скресне нарешті і крига у його стосунках з партнерами; що пробудяться в них і совість і обов'язковість...

Та поки що навіть у столичній області бригадир колгоспу імені Фрунзе Рокитнянського району Петро Лобко мусить розраховувати лише на себе, винахідливість колгоспних умільців на ремонті техніки. Обіцяли їм у райпостачі підсобити запчастинами, і колгосп за ту обіцянку навіть цукор продав своїм партнерам по 7 купонів за кілограм. А запчастин так і нема.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ХТО ВСТАНОВИВ КОРДОНИ?

Прес-служба Державного комітету у справах охорони Державного кордону України розповсюдила заяву, в якій висловлюється здивування виступом у «Российской газете» за 3 лютого ц. р. заступника командуючого прикордонними військами Росії генерал-майора Анатолія Парахіна під заголовком «Пока не зажили раны». Мова в ньому йде про врегулювання прикордонних питань з республіками колишнього СРСР. У публікації говориться: «Как бы ни развивались события в разных регионах, всегда инициатива в установлении границ исходила не от Москвы». Тому генералу Парахіну, як він пише, «странно слышать из Киева, будто инициатива исходит от Москвы, которая-де уже установила железобетонные столбы и приставила к ним автоматчиков».

Видно, деякі генерали з російських прикордонних військ мають коротку пам'ять і вони забули, що ще 4 липня 1992 року на засіданні уряду Борис Єльцин зробив сенсаційне повідомлення про те, що Російська Федерація буде терміново укріпляти свої кордони з країнами СНД. Все це було підкріплене Указом Президента Росії «О неотложных мерах по организации таможенного контроля в Российской Федерации». Повідомляючи про це, «Известия» писали: «Принято также решение создать государственные границы с Украиной...» І лише 12 жовтня 1992 року Президент України підписав розпорядження «Про прикордонно-митний контроль на державному кордоні України з республікою Білорусь і Російською Федерацією», коли на українсько-російському кордоні уже діяв контроль з боку Росії.

КАБІНЕТ Міністрів України затвердив Положення про Міністерство соціального захисту населення України, підпорядкувавши йому Фонд соціального захисту інвалідів.

ВІДПОВІДНО до офіційної домовленості, досягнутої у травні 1992 року між Президентом України Леонідом Кравчуком і Президентом США Джорджем Бушем, «Корпус миру» США починає свою роботу в Україні. В Києві 50 його добровольцям, які спеціалізуються в галузі підтримки підприємництва і малого бізнесу, вручено дипломи. Добровольці дали клятву чесно і сумлінно виконувати свою місію. А вона, до речі, триватиме рівно два роки.

В наступному випуску

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО СТЯГНЕННЯ НЕ ВНЕСЕНИХ У СТРОК ПОДАТКІВ І НЕПОДАТКОВИХ ПЛАТЕЖІВ

Парламентська хроніка

Щоб не управляли державою кухарки

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Деякі депутати під час обговорення законопроекту пропонували зробити виборче право водночас і обов'язком. Така виборча система існує в деяких країнах світу, зокрема в Австрії. За неявку на вибори там накладаються великі штрафи. Більшість народних обранців, одначе, рішуче виступила проти примусових виборів.

Депутат Носов емоційно доводив з трибуни, що система обрання народних депутатів призведе до узурпації влади України партіями, оскільки вони вирішуватимуть, кого вносити до партійних списків, а кого — ні. В такий спосіб, вважає депутат, фактично депутатів обиратиме не народ, а політикани.

Депутат Т. Стецьків, звернувшись до досвіду країн з англо-саксонською системою права (Англія, Канада, США), наголосив, що їхня форма обрання депутатів парламенту нам не підходить, оскільки там так історично склалося, що існують 2—3 найбільш впливові партії. Якщо ж враховувати принцип рівності прав в Україні, то змішана виборча система буде найбільш справедливою.

Депутат В. Філенко, обстоюючи ідею виборів на багатопартійній основі, зауважив, що проти цього в Україні виступають колишня номенклатура і держава демократія, яка не хоче бути підконтрольною будь-яким громадським структурам. Щодо професійності майбутнього парламенту, то перепинити кухаркам шлях до управління державою зможуть саме партійні списки.

Підбиваючи підсумки обговорення законопроекту про вибори народних депутатів України, головуючий І. Плющ сказав, що Верховна Рада намагається знайти демократичну форму виборів, яку б підтримав народ. Обговорення 4 лютого — це лише перший імпульс, сказав Іван Степанович, до масового обговорення майбутнього закону в трудових колективах, профспілках, на мітингах. Приймати ж без такого обговорення такий доленосний закон, ясна річ, не можна.

Сесія доручила Комісії з питань законодавства і законності, іншим постійним комісіям, науковим правничим установам продовжити роботу над законопроектом.

Дебатували в залі й з питання проведення перевиборів в округах. Що робити за ситуації, коли витрачаючи на такі перевибори мільйони, через неявку виборців доводиться проводити їх ще і ще раз? Депутати пропонували накласти на вибори мораторій. Але запропоноване доповнення до статті 55 Закону «Про вибори народних депутатів Української РСР» не пройшло.

Генеральний прокурор України В. Шишкін представив сесії законопроект про внесення змін і доповнень до Кодексу України «Про адміністративні правопорушення». Він, зокрема, враховуючи, що деякі державні податкові інспекції не ведуть обліку суб'єктів підприємницької діяльності, що мають валютні кошти, запропонував доповнити Кодекс статтею 186 з позначкою 3 «Про порушення порядку подання державних статистичних спостережень». Віднині за такі порушення винні сплачуватимуть штрафи в розмірі від 5 до 10 мінімальних заробітних плат.

Депутати також скасували чинність деяких законодавчих актів України в зв'язку з прийняттям рік тому Основ законодавства про культуру та дообрали нових членів постійних комісій.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Інтерв'ю у кулуарах

Народний депутат Степан ПУШИК:

— Песимістом не став, але став дуже злим, бо думав, що коли здобудемо незалежність, то всі будуть працювати задля України, всі кинуться піднімати державу. На жаль, відбулося інше: багато хто кинувся розкрадати державу на всіх рівнях. Сьогодні ми обговорювали проект нашої майбутньої виборчої системи. Це важливий закон, від того, хто прийде до влади, залежатиме наше майбутнє, майбутнє мого краю. Ми зробили чимало помилок. Некерований розпуск колгоспів привів до того, що зникли велетенські отари овець, стада великої рогатої худоби. Нема господаря в лісі. Першими падають найвищі найцінніші дерева. А наших івано-франківських можновладців більше цікавлять міжконфесійні війни та вивищення в посадах. От і дійшло до того, що нині в горах ввели норму навіть на хліб — 350 грамів на душу. Хліб нема чим підвозити. Є машини — нема бензину, з'являється пальне — нема транспорту. Цього літа я не зміг врятувати юнака, який стік кров'ю, поки ми дісталися до найближчого телефону, щоб викликати швидку. Я письменник, але не знаю, коли сяду за свій робочий стіл. Мене зараз цікавлять в першу чергу матеріальні проблеми, а буде хліб — буде і пісня.

СІЛИ РЯДКОМ, УХВАЛИЛИ ЛАДКОМ

Ранкове засідання 5 лютого

Певно, «випустивши пару» під час обговорення урядової програми дій на 1993 рік, народні обранці взялися до справи по-діловому і згуртовано. Принаймні, присутнім у ложі преси журналістам спало на думку: якби наші шановні парламентарії працювали так завжди, то ініціатори збирання підписів щодо дострокового розпуску Верховної Ради вже були б безробітними.

На ратифікацію Договору про дружні відносини і співробітництво між Україною і Монголією та Консульської конвенції між нашою державою та Китайською Народною Республікою вистачило менше години. Міністр закордонних справ Анатолій Зленко швидко переконав присутніх у залі, що підписані під час візиту Президента України Леоніда Кравчука до Пекіна та Улан-Батора документи вигідні і нам, і нашим партнерам. Адже на відміну від розвинутих країн Заходу, де більшість нашої промислової продукції, на жаль, нікому не потрібна, і в Китаї, і в Монголії вона може знайти ринки збуту. Ще швидше, буквально за кілька хвилин, за поданням міністра юстиції України В. Ононенка, був ратифікований Договір між Україною та КНР про правову допомогу у цивільних та кримінальних справах.

Втім, голові нашого зовнішньополітичного відомства так просто відбутися не вдалося. Напевно, «дефіцит» міжнародної тематики у стінах парламенту і відкрив дискусію, щось на кшталт «різного» з міжнародним забарвленням. Китай — це добре, але й Тайвань — непогано з огляду на його економічний потенціал. Міністр не заперечував: «Так, і з Тайванем ми можемо розвивати економічне співробітництво». Водночас про якісь політичні контакти з цією острівною державою не може бути мови. Адже Китай, з яким ми підписали відповідні угоди та протокол про встановлення дипломатичних відносин, розглядає Тайвань як складову частину єдиної китайської держави.

Втім, найбільше часу в «різному» присвятили публікації в «Литературной газете» про те, нібито на організацію першої промислової української виставки у американському місті Лас-Вегасі витрачено 450 мільйонів доларів, та ще й кожен з трьох сот чиновників, що взяли у ній участь, одержав по 10 тисяч «зелених». За словами Анатолія Зленка, він не має інформації з цього приводу, бо його відомство не організовувало згадувану виставку. На запитання ваших кореспондентів з цього приводу народний депутат, радник Президента України з політико-правових питань Олександр Ємець спростував вищезгадану публікацію на підставі інформації, яку він отримав з власних джерел. **«По-перше, виставка організовувалася здебільшого на кошти комерційних структур і витратили вони не сотні, а лише 2 мільйони доларів. Якщо це гроші недержавні, то мене, відверто, не хвилює, хто і скільки витратив. Але й моя інформація потребує додаткового уточнення».**

Так чи інакше за ініціативою Голови Верховної Ради Івана Плюща все має з'ясувати Комісія з питань планування бюджету, фінансів і цін разом з Кабінетом міністрів. Схоже, таке рішення влаштувало всіх присутніх.

А завершилося ранкове засідання розглядом проекту Закону «Про національний архівний фонд і архівні установи». Стрижнева думка доповіді начальника Головного архівного управління при Кабінеті міністрів України Бориса Іваненка — Україна повинна створити єдиний національний архівний фонд. І зробити це слід у законодавчому порядку. Тобто, держава має відповідати за збереження, порядок розсекречування та використання архівних матеріалів. Погодившись з тим, що такий закон конче потрібний, депутати все-таки висловили щодо проекту слушні зауваження і пропозиції. От, наприклад, думка народного депутата Генріха Алтуняна: **«На жаль, до сьогодні ми не маємо певності, що усі без винятку архівні справи колишнього КДБ будуть передані до національного архівного фонду. Адже у мене є офіційні свідчення про те, що після серпневого путчу мало місце знищення так званих наглядових, а не кримінальних справ. Ідеться про звичайні досьє на громадян України. Щось проконтролювати неможливо, усе грунтується поки що на довір'ї...».**

Але, схоже, й ця проблема здобуде своє розв'язання, коли Кабінет міністрів розроблятиме відповідні інструкції. З цього приводу головуючий на засіданні Іван Плющ дав доручення зробити протокольний запис. А сам Закон, який прийнято у першому читанні, буде доопрацьовуватись.

Сергій ВЛАД,
Ігор ГРУШКО.

ЯК «ПО-ВЕДМЕЖОМУ» СТАБІЛЬНОСТІ ПРИСЛУЖИЛИСЯ...

Точка зору

Безперечно, головною подією цього тижня стало досягнення політичного компромісу між законодавчою і виконавчою владою, внаслідок чого уряд Л. Кучми здобув можливість працювати згідно зі своїм планом, який довелося підкоригувати під тиском і реалій життя, і депутатського корпусу. Тож, маючи уряд, який знає, що і як робити, здавалося б, усі повинні були б зрозуміти, що сьогодні потрібна спільна копітка праця, в першу чергу на самих же себе, і найнеобхіднішим фоном для цього має бути політична стабільність.

Однак минулого тижня в Києві було створено Антикомуністичний антиімперський фронт України, до якого увійшла переважна більшість політичних партій і громадських організацій національного, національ-демократичного, ліберально-демократичного і навіть християнсько - демократичного спрямування. Попри оманливу несхожість цих двох позицій, вони, хоч як дивно, тісно зв'язані між собою. І ось чому.

Теоретичною основою створення Фронту є переконання його членів, що Україні загрожує реставрація комуністичного режиму і втрата державності. На думку Фронту, це помітно з того, що парламентська більшість намагається переглянути рішення про заборону КПУ, чинить опір економічним реформам уряду, прагне відновити монополію комуністичних Рад на владу. А імперські сили, сказано далі в спільній заяві членів Фронту, «спекулюють на тимчасових економічних труднощах, відверто виступають за відновлення імперії». З цього обгрунтування виходять і головні завдання фронтівців — опір посткомуністичним і проімперським силам, побудова незалежної України, створення ефективної системи виконавчої влади, сприяння економічним реформам уряду Л. Кучми, боротьба проти «реакційного парламенту», з якого «виходить головна загроза» Україні.

Ось тут і зв'язок — демократи, врешті-решт, здолали внутрішні чвари і об'єдналися, щоб відстояти державність і допомогти урядові позбутися занадто активних «неринкових» опонентів. Мета, безперечно, благородна, і залишається тільки з'ясувати, чи вона здійсненна, бо реалізація її залежить від двох чинників: по-перше, здатності Фронту бути реальною політичною силою, по-друге, забезпечити таку потрібну урядові політичну стабільність.

Щодо першої проблеми, вже сьогодні можна сказати, що Фронт створено для виконання конкретного завдання, а отже, про довготривалий зв'язок годі й говорити. Та й об'єдналися у Фронті такі різнопланові за політичними переконаннями і орієнтирами формацій, що навіть спільне виконання потрібного всім завдання буде важко. Мине об'єднавчий романтизм і захват від об'єднання і «отамани» знову потягнуться кожний у свою нішу.

Ще гірші справи, на мій погляд, із забезпеченням політичної стабільності в суспільстві. Тут взагалі вийшла «ведмежа послуга» урядові. Адже демократи, здається, не передбачили найбільшого недоліку свого об'єднання. А він полягає в тому, що дії демократів можуть спровокувати відповідні дії в таборі їхніх політичних опонентів, а саме посткомуністів і «просоюзників». Якщо до цього вони діяли в окремих регіонах, то тепер можуть легалізуватися в загальнореспубліканському масштабі. Зважаючи на необхідність визнавати право людини на будь-які погляди, можна, звичайно, сказати: «ну й нічого страшного, нехай об'єднуються».

Але «страшне» є. І в першу чергу для самих демократів і тих, хто не хотів би бачити майбутню Україну комуністичною. Бо своїм нетривким об'єднанням демократи спровокували на об'єднання організованішого й дисциплінованішого противника, який має більший досвід, структури, кошти, а отже, сильніший.

Але найбільша загроза може виникнути для Української держави. Суспільство, розколоте на два чітко визначених табори, що ворогують між собою, — це найсприятливіше середовище для загальнонаціональних конфліктів чи, можливо, й громадянських війн. За таких умов справді дуже важко побудувати міцну єдину державу. Тим більше, вже сьогодні за умови виникнення двох протилежних організованих таборів неважко визначити регіони України, котрі потраплять під різний вплив. Причому, зроблено це буде, повторюю, цілком легально. А далі що — фронт на фронт, гурт на гурт? Бо, справді, за колишнім «орденом меченосців» не заіржавіє. Він відмобілізується, а привід — подаровано. Єдина надія на те, що переважна більшість народу все-таки не захоче йти на барикади, згадавши таке доречне в цій ситуації: чума на обидва ваші доми...

Іван ІВАНОВ.

Київ.

Проблеми національних меншин

У КОМПЕТЕНЦІЇ УРЯДІВ

Підсумкам засідання змішаної українсько-угорської комісії з питань забезпечення прав національних меншин було присвячено вчорашню прес-конференцію в МЗС України.

Присутні на ній перший заступник міністра закордонних справ України М. Макаревич та представник Угорщини — держсекретар Г. Еиц поінформували журналістів про хід засідання комісії. Вони зокрема сказали, що сторони обмінялися інформацією щодо виконання рекомендацій урядам України і Угорської республіки, які були підготовлені в ході першого засідання комісії. Було відмічено, що, незважаючи на економічні проблеми, в наших державах багато робиться для того, щоб задовольнити потреби всіх національних меншин. З цією метою українською та угорською сторонами підготовлено нові конкретні рекомендації урядам двох держав для подальшого вирішення проблем угорської національної меншини в Україні та української в Угорщині. У рекомендаціях наголошується на розвитку співробітництва в галузі культури, освіти, охорони здоров'я, розширення контактів прикордонних територій та інші.

Борис ОЛІЙНИК, народний депутат України

СВІТЛО І ТІНІ СТАНОВЛЕННЯ

ЗАМІСТЬ ВИСТУПУ НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Нам судилося долею жити пліч-о-пліч з Росією. І ніхто не перебазує енергосисії у вигідне для нас місце: вони як були і є, так і пульсуватимуть у Росії. А оскільки нам нині не обійтися без них — треба домовлятися з сусідом. І не тільки відживлювати колишні, а й нав'язувати новітні економічні зв'язки. Беззастережно підтримую позицію Л. Кучми, потверджену ним і на останній прес-конференції.

Вести інтенсивні переговори і з Росією, і з усіма колишніми складовими Союзу, водночас інтегруючись у світову економічну систему. Більше того, нав'язуватись на переговори навіть там, де, можливо, нас і не вельми люблять. Себто, вдаватися й до експансії в найкращому розумінні, пропонуючи і вгніздюючи свої моделі й механізми. Але в жодному разі з погордою не ігнорувати запросин до діалогу! Бо нас уже й так звинувачують і в сепаратизмі, і в розвалі не тільки Союзу, а й СНД, і навіть у небажанні роззброюватися.

Та з цим, сподіваюсь, ми ще якось залагодимо, коли не одразу, то згодом. Бо якщо на перспективу ще є час, то нині раптовий розрив економічних зв'язків з сусідами (ми, по суті, самі перетяли собі кровоносні судини) обернувся для України майже катастрофою. Завмирають заводи і фабрики, на часі — обвальне безробіття, пенсіонери й інваліди — на летальній межі, за багато літ нині майже припинилося будівництво шкіл, що є першою ознакою деградації суспільства. Зошит коштує 4 крб., примітивний альбом для малювання — 38 крб. (недавно — 7 коп.). У деяких господарствах корів годують один раз на день. Чи треба далі наводити «взірці» економічного спаду, що загрожує життєздатності нації, її національній безпеці, себто загрошує вже самій **незалежності України?!**

То чи так уже важко зрозуміти луганців та й усіх інших, які опинилися перед зловісним фактом енергетичного загасання й зупинки заводів, фабрик, транспорту та наростання безробіття, — чи так уже важко почути їхній крик відчаю?

Та замість того, щоб прислухатися, деякі лідери, використавши телевізію, виступають із зверненнями до нації; станьмо, мовляв, на захист демократії, щонайперше заблокувавши Верховну Раду. І це на такому вкрай напруженому політичному тлі, коли будь-який збій гальмівного механізму загрожує неконтрольованою ланцюговою реакцією!

Ну, добре: «захисники демократії» вивели на майдан «своїх». А ви не припускаєте, що у відповідь опоненти виведуть теж «своїх»? І ці дві частини заряду загрозливо почнуть зближуватись. Хто визначить, і чи встигне визначити, коли кількість перейде в критичну масу, що і є ядерним вибухом?

То чи дозволено будь-кому самодостатньо **звертатися до нації** — стати на захист будь-чого, коли це право конституційно має тільки Президент, Голова парламенту, Прем'єр — причому двоє останніх лише за дорученням Верховної Ради?

Тим паче, що самі луганці оприлюднено, гласно зняли політичні вимоги. І справді: чи до політики, коли ми настільки економічно знекровлені, що небавом просто знепритомніємо, а отямившись, можемо недорахуватися багато чого, так важко завойованого?!

Ті, хто вивів людей на майдан, чудово знали, що і в порядку денному сесії немає навіть натяку щодо політики. І все ж нагнітали напругу. А от задля чого те діялося і хто це спричинював — окрема розмова. Я ж вимагатиму провести парламентське дослідження цих кричуще антиконституційних акцій. Треба, нарешті, привселюдно сказати: телебачення і радіо — це державна установа чи вже приватизована якоюсь однією партією фірма?

Негоже забавляти нас, як дітей. Всі ж бачать, хто панує на радіо й телевізії, і в **інших засобах масової інформації. Політична розпуста сягла крайньої межі: фальсифікації, які видаються слухачам та читачам, стали нормою. Час уже спинитися, бо якщо розпуста сама по собі — явище кримінальне, то політична розпуста — тим паче. Не треба забувати, що телевізія, радіо й преса — це чинник національної безпеки.**

Давайте домовимося: гри в одні ворота не вийде. І якщо ми хочемо вивести державу — правову, демократичну, незалежну, — з глухого кута, то хоча б на цьому перегоні давайте діяти спільно. А вже як уберемося в пір'я, тоді й вияснимо, хто був «п'ятою колоною Москви». І, може, згодом не один вхопиться за голову, усвідомивши, що роль цього номерного загону, не відаючи, хто їм писав гасла,— виконував і отой гурт, що стояв супроти Верховної Ради під блакитно-золотими стягами. Тільки ж «п'ятої колони» — не Росії, і навіть не всієї Москви, а відповідної московської команди. Бо нікому не дозволено обзивати Росію і її народ «ворогом № 1» України. Нікому не дозволено провокувати, щоб у відповідь на ці наклепи притаєні сили кричали: Україна — «ворог № 1» Росії!

Це — расизм, який за законами всіх цивілізованих країн вважається найтяжчим злочином, оскільки веде до братовбивства. І суворо карається як національними, так і міжнародними законами.

Отож, давайте будемо розважливими й разом візьмемося зводити незалежну соборну Україну. І, відкоригувавши — в бік посилення соціального захисту — антикризову програму Леоніда Кучми, допоможемо її реалізувати як першу сходинку, з котрої рушимо по висхідній.

Як на мене, втілення її в життя значно утрудниться, покіль ми не приймемо три закони:

а) закон, який би чітко розмежував бізнес і одверто нахабну спекуляцію;

б) закон про декларацію доходів: себто, коли я, скажімо, купую готель за кілька мільйонів, то маю продекларувати, де їх узяв;

в) закон, який забороняв би депутатові і його найближчим родичам займатися комерційною діяльністю.

Усвідомлюю, що в мене з'являться сильні опоненти. Але я, поважаючи їхню позицію, все ж добиватимусь свого. І через механізм поіменного голосування включно.

В жодному разі не заміряюся когось повчати, оскільки сам вчуся на своїх особистих і спільних недоглядах. Та й чи є у світі власник патенту на доконечну істину? Але спільно принаймні наблизитись до неї — ми зможемо. І зобов'язані — в ім'я розбудови нашої Держави! Держави на принципах **соціальної справедливості і захисту чесних трударів.** І захисту їх честі. Бо коли один з народних обранців обзиває селян люмпенами та ще й такими, що спилися, то він посягає, власне, на батька-матір, оскільки селянин годує усіх нас, в тім числі і народного депутата, який припустився подібних «оцінок».

(Закінчення. Початок у №№ 20, 22 за 3, 5 лютого).

Соціальний зріз

Держава завинила їм

За офіційними даними, в Україні нині мешкає 1 мільйон 600 тисяч інвалідів. Це люди близько ста мозологій — каліки з дитинства, поранені колишні фронтовики, постраждалі від різних захворювань, у виробничих, транспортних та інших аваріях, внаслідок чорнобильської катастрофи тощо. За умов переходу до ринку вони опинилися в найбільш скрутному фізичному, матеріальному і моральному становищі.

Цими днями керівники Союзу організацій інвалідів України, Центрального правління УТОГ і міжнародного Фонду «Чорнобиль» **звернулися з листом до Президента Л. Кравчука і Прем'єр-міністра Л. Кучми,** в якому змалювали надзвичайно скрутні умови інвалідського життя і **вимагають вжити додаткових заходів щодо поліпшення соціального становища знедолених.**

Перший крок у цьому напрямі вже зроблено, говориться в листі. Верховна Рада ухвалила Закон «Про основи соціальної захищеності інвалідів». На жаль, він, як і багато інших законів, не діє. Відповідальність за його виконання покладено на міністерства соціального захисту населення і охорони здоров'я. Але ж вони, зважаючи на власні функції, можуть виконувати лише певну частину обов'язків стосовно інвалідів. Потрібен координаційний орган, який від імені держави комплексно розв'язував би всі без винятку проблеми реабілітації інвалідів, їх інтеграції в суспільство. Для цього, вважають автори листа, при Кабінеті міністрів слід створити Державний комітет у справах інвалідів.

Необхідність такого Державного комітету, зазначається в листі, випливає також з обов'язку України як члена ООН. При ООН існує структурний підрозділ, який координує діяльність міжнародного співтовариства у справах інвалідів. Важко уявити, як Україна впишеться в цю міжнародну структуру, якщо вона не матиме відповідного Державного комітету.

Володимир ЧЕРКАС.

Ради сьогодні і завтра

МІСЬКРАДА І НАДЛИШОК ГОНОРУ

ЛЬВІВСЬКА міська Рада народних депутатів продовжує «перевиховання» мера, не гребуючи ніякими засобами впливу на нього. Мабуть, депутатський корпус вважає, що мера хтось підмінив, адже всього два місяці тому йому довірили одноосібну владу. У пошуках компромату на представника «комуністично-номенклатурної мафії», як характеризує В. Шпіцера один із вуличних плакатів, деякі депутати та їхні симпатики із страйкового комітету (!) зайшли далеко. Спробували провести щось на взірець «всенародних» виборів у межах одного округу. Одні збирали підписи про довіру депутатові В. Шпіцеру й казали, якщо «його скинемо, у місті буде більше ковбаси». Інші потому з'ясовували, хто і чому невдоволений В. Шпіцером. Внаслідок отакої з дозволу сказати роботи з'явився список тих, хто не довіряє В. Шпіцеру, а потім — список тих, хто свої підписи після відповідних роз'яснень відкликав. Сесія, яка продовжувала роботу у вівторок, 2 лютого, довго і гаряче дискутувала, що ж із цими списками робити.

Заступник прокурора міста М. Бабій намагався внести ясність у цю ситуацію і дати їй правову оцінку, однак йому не давали слова, оскільки він — не депутат. Врешті М. Бабій таки виступив, зіславшись на закон «Про прокуратуру». А депутати, вислухавши коментар, інкримінували прокуророві те, що він надто часто консультує мера. Їм би тішитися, що мер прислухається до букви закону, та нині більшість занепокоєна тим, що він не бере до уваги поради партій і фракцій.

Депутат Ю. Погоріляк присоромив колег:

— Замість того, щоб працювати, ми вдалися до політичних провокацій і паралізували місто. Ваш товариш не скоїв злочину, а ви готові його з'їсти.

Випустивши пару, депутати замислилися й позадкували: а що далі? Було сказано про те, що кожному слід віддати належне: і меру, і його заступникам, і Раді. Схоже, депутати зрозуміли, що їх втягнуто в нечисту гру, інтригу, бо надто вже помітною стала рука диригента. Депутат П. Кекот сказав, що йому телефонував один суперрадикал, записав його анкетні дані й натякнув на... посадове крісло. Нині вже ні для кого не є таємницею те, що мер і Рада стали заложниками великої гри, з великими ставками. Коментуючи такий стан речей, голова обласної Ради М. Горинь відзначив у своєму виступі:

— Ми страшні своєю нефаховістю. Хочемо — працюємо на державу, хочемо — ні. Якщо немає гострого «з душком» питання — годі досягти кворуму. Ми пожинаємо плоди становлення політичної системи в Україні...

Сесія чекала від мера слізного покаяння. Його не було. В. Шпіцер не має наміру поступатися в стратегії, бо зрештою не так давно саме депутати дали йому на це право. А щодо тактики, сторони домовлятимуться за столом переговорів, бо інакше, як було сказано, «люди зметуть всіх і вся».

Насамкінець хочу покаятися. Бо, зіславшись на інтерв'ю в газеті «Голос України», депутат І. Пономаренко знову пропісочив «супермера-супермена, який оголосив про те, що сам пере собі сорочки». «Ми всі перемо», — образився він. (Каюсь ще раз. Ніколи не думала, що на нашому львівському п'ємонті такі кепські справи з почуттям гумору).

...А біля ратуші зібралася жменька пенсіонерів — штатних завсідників усіх пікетів.

— Треба скликати наших хлопців і палити особняки, — сказала одна бабуся. — Животи понаїдали — штани не сходяться...

Оксана ТЕЛЕНЧІ, власний кореспондент «Голосу України». Львів.

Продиктовано в номер

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР УКРАЇНИ У РЕСПУБЛІЦІ КРИМ

4 лютого до Севастополя прибув прем'єр-міністр України Леонід Кучма. Він побував на ВО «Севастопольський морський завод ім. С. Орджонікідзе», де зустрівся з керівництвом та робітниками. Потім відбулася зустріч глави уряду з представником Президента у Севастополі Іваном Єрмаковим та головою міськради Віктором Семеновим, в якій взяли участь командуючий Чорноморським флотом віце-адмірал Едуард Балтін і командуючий ВМС України контр-адмірал Борис Кожин. Голова Верховної Ради Криму Микола Багров повідомив, що Леонід Кучма прибув в республіку на запрошення Президії ВР Криму.

Як заявив прем'єр-міністр України на зустрічі з депутатами усіх рівнів, членами колегії виконкому та держадміністрації, керівниками підприємств, ЧФ і ВМС України, представниками громадських організацій: «Ми стали на жорсткий шлях відновлення керування державою, на відновлення економічних зв'язків з Росією та іншими державами СНД». Глава уряду вважає дуже важливим для України налагодження зв'язків з країнами колишньої РЕВ. Він підкреслив, що не слід чекати великих інвестицій з-за кордону. Основним завданням на сьогодні, за твердим переконанням прем'єр-міністра України — «закінчити економічну війну з Росією».

«Україна... не сама вийшла з рубльового простору, її викинули з цього простору 1 липня 1992 року, коли Росія заблокувала фінансово-банківські розрахунки з нашою молодою державою», — сказав Л. Кучма. — «Але врешті-решт, якщо немає єдиного СРСР, то не може бути і єдиного рубльового простору».

Прем'єр-міністр України зауважив, що, коли області України домовляться із сусідніми областями РФ про вільний ввіз-вивіз тих чи інших товарів, він підпише такий указ.

Багато уваги Л. Кучма приділив подальшому економічному розвитку Севастополя, повідомив, що вже підготовлений проект бюджету міста на 1993 рік, за яким 85 відсотків коштів дотуватиметься Україною і лише 15 відсотків братиметься з ресурсів міста.

Вчора Л. Кучма побував на промислових підприємствах Керчі і Сімферополя, зустрічався з керівництвом і спеціалістами агропромислового комплексу Республіки Крим. Перебування прем'єр-міністра України Л. Кучми в Республіці Крим триває.

МЕЧІ — НА ОРАЛА

Львівський ремонтно-механічний завод відвідала група експертів з Великобританії, США, Норвегії, Італії, Люксембурга. У рамках виконання Договору про скорочення звичайних озброєнь у Європі на цьому підприємстві ліквідовано 137 танків, 12 переобладнано для потреб народного господарства. Полковник морської піхоти Великобританії Крістофер Макдоуелл, який очолював інспекційну групу, у розмові з журналістами сказав, що у нього немає претензій до підприємства.

МІЛЬЯРДИ — НА РОЗВИТОК БІЗНЕСУ

Два дні у Львові перебували представники американського урядового агентства «Корпорація іноземного приватного капіталу» Барбара Брентон і Джеймс Гейл. Корпорація, яка має відділення у 130 країнах світу, може внести у розвиток приватного бізнесу в Україні близько двох мільярдів доларів. Така сума була названа під час зустрічі гостей з керівництвом облдержадміністрації. Навесні відбудеться зустріч українських і американських бізнесменів, які прийдуть з конкретними пропозиціями.

«ЗЕЛЕНІ»: ПІСЛЯЧОРНОБИЛЬСЬКА ХВИЛЯ?

Незважаючи на загальну апатію населення і падіння політичної активності, Партія Зелених України залишається одним з лідерів за рейтингом популярності. У чому секрет? Кореспондент «ГУ» спробував знайти відповідь на це запитання разом з головою ПЗУ Віталієм КОНОНОВИМ.

— Наша діяльність відповідає сподіванням більшості народу: всі розуміють, що треба рятувати природу, формувати нове ставлення, виховувати нову свідомість у людей. Ми не маємо права сьогодні ризикувати здоров'ям майбутніх поколінь. Крім того, на побутовому рівні, ми зрозумілі для людей.

— В той час як решту партій відрізнити одна від одної важко навіть фахівцю?

— Так.

— Скільки, хоча б приблизно, людей у ПЗУ?

— Близько двох тисяч. Але ми не орієнтуємося на кількість фіксованих членів — на тих, хто прийде завтра на вибори.

— Які основні напрями роботи?

— Екологічні, перш за все. Ми — складова частина асоціації «Зелений світ», виникли на її базі. Сталося це після виборів до Верховної Ради, коли у нас не виявилося жодного представника у парламенті. Ми зрозуміли, що потрібен передовий загін — і створили політичну партію... Далі — пацифістський напрям: антимілітарний, антиядерний. Ми розуміємо, що нам, оточеним сильними державами (я не кажу, що агресивними), потрібна армія. Тут ми сповідуємо принцип розумної достатності. Але є той неприємний факт, що Україна після Чорнобиля стала якимось полігоном. Звичайно, серйозні держави це розуміють (той же Кучма), але обминають ці проблеми. Скажімо, наші депутати Київради були ініціаторами прийняття рішення, щоб вважати киян постраждалими від Чорнобильської катастрофи. Але це рішення Київради уже рік лежить у чорнобильській комісії Верховної Ради без руху. І його, звичайно, не будуть піднімати: всі знають, скільки населення зачепила катастрофа.

— І в які кошти це виллється...

— Так. Але все одно піднімати питання треба. Мі якраз для того, щоб не дати про це забути.

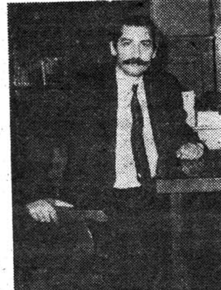
— Ваша ідея — відмовитись від ядерної енергетики. Але поки що це неможливо.

Крісло для гостя

— Так. Але ж в Україні немає програми енергозбереження. Не всі знають, що у нас є тисячі невеликих законсервованих електростанцій, які не потребують великих заплав. Ядерне лобі — міжнародне. І воно буде шукати і знаходити причини, за яких світ не може обійтися без ядерної енергетики. Звичайно, сьогодні ліквідувати всі атомні станції в Україні не можна. Але треба ретельно підрахувати, що вигідніше.

— Які стосунки у вас з новим міністром охорони навколишнього природного середовища?

— Я ще не зустрічався з ним, але маю ряд пропозицій. Перша — це передати всі відомчі заповідники державі. Наші вчені розробили програму виходу з економічної кризи (звичайно, це не чисто програма «зелених»), яку ми передали на розгляд до Кабінету міністрів. Що стосується ядерної енергетики, то, наскільки відомо, Юрій Костенко — за її збереження. Тому — будемо конфліктувати. Але ми зрозуміли, що охорона навколишнього середовища не може бути здійснена лише силами громадської організації. Це справа державна. Потрібні великі гроші, експертна база. Крім ядерних проблем, є ще багато інших. Ми — бідні. Тому нам пропонують дешеві, але застарілі технології: для сільського господарства — дешеві гербіциди, на які попит на Заході впав, «Тетрапак» пропонує тару, пластмаса якої розкладається за 20 років — в той час як є уже тара, що розкладається за 6—7 місяців. Треба пам'ятати: скупий платить двічі. Тому ми сповідуємо такий постулат: економічно вигідне те, що екологічне.

Костянтин ПАРИШКУРА.

У світ!

«УКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА» — НЕЗАЛЕЖНИЙ ПОГЛЯД

З 5 березня цього року починає виходити у світ новий тижневик під такою назвою. А передплатити його можна до 10 лютого (перший строк). На його шістнадцяти сторінках можна буде прочитати документальні детективні історії, дізнатися про стан нашої економіки, валютно-фінансові операції та діяльність торгових і трудових бірж, про прийняті законодавчі документи та розпорядження уряду, ну і, звичайно, програми телебачення, оголошення, реклама.

Колектив газети має намір сіяти у суспільстві зерна справедливості, національної злагоди, взаємоповаги, єдності українського народу. Передплатна ціна — 20 карбованців на місяць, індекс нового видання — 30245.

СТАХАНОВСЬКІ ТРАДИЦІЇ ВИЖИВАЮТЬ?

Щось новеньке

Який рекорд встановив би відомий на весь світ вибійник Олексій Стаханов в наших сьогоднішніх умовах, коли немає ані парторгів з ліхтарями у вибої, ані російського лісу для кріплення лави?

Виявляється, з успіхом можна обійтися не тільки без першого, але й без другого. На рідній шахті Стаханова «Центральна — Ірміне» замість кріпильного лісу, через дефіцит якого місяцями простоював і нині годинами простоює весь гірничий Донбас, почали використовувати металеві затяжки.

Випуск таких затяжок налагодив ремонтно-механічний завод виробничого об'єднання «Стахановвугілля». Ці затяжки набагато зручніші і дешевші за дерев'яне кріплення. Про що свідчить не лише досвід ряду шахт міста Стаханова, а й закордонний, де металеві затяжки в шахтах стали звичними вже давно.

До речі, завод допоміг не тільки шахтам, а й собі — скороченню кадрів, що намічалося, дали відбій. Натомість, завдяки значному розширенню виробництва, дали оголошення: «Потрібні робітники...».

Ну що ж, раніше був девіз «Стахановські традиції живуть!», тепер його можна замінити іншим — «Стахановські традиції виживають!»

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганськ.

Так і живемо

ВІДЧИНЯЙТЕ ХАТУ—ПРИЙШЛО НАТО

Як і обіцяла фірма «Хохтіф», у Старокостянтинові, що на Хмельниччині, стали до ладу 1282 квартири, школа на 822 учні, два дитячі садки, поліклініка і торговельно-побутовий комплекс для офіцерів групи військ, що виводиться з території колишньої НДР. Та не встигли будівельники німецької фірми спакувати речі, як відповідно до прийнятих угод, у Старокостянтинівську авіаційну дивізію прилетіли інспектори з НАТО.

За підсумками інспекційної перевірки того, як Україна виконує міжнародні угоди щодо скорочення військових арсеналів, провели брифінг, на який цивільних журналістів не допустили. Українським журналістам не дозволили, посилаючись на секретність, сфотографувати навіть експертів на трапі літака, тоді як німці вільно користувалися навіть аудіо- та відеотехнікою. Німецькі експерти розмовляли українською мовою, зате «супроводжуюча свита» від МО України — російською. Ці образливі для мене сценки наводили на думку, що все у нас — наче у кривому люстрі. Своїм людям правди не кажемо, а перед чужинцями, як і було, шапки ламаємо.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницький.

Новини мистецтва

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ МУЗЕЮ

На базі колишньої художньої галереї розпорядженням представника Президента в області Миколи Сухомлина створено обласний художній музей. Але вже не в приміщенні відродженої православної церкви, а в ошатному будинку на центральній вулиці міста. Здійснилась багаторічна мрія кіровоградських шанувальників мистецтва зібрати під одним дахом експозиції багатьох видатних земляків. Музей буде утримуватись за рахунок обласного бюджету.

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Ієшуа Га-Ноцрі в булгаківському романі «Майстер і Маргарита» запевняв Понтія Пілата, що людину не може принизити порівняння з собакою: «...Він назвав мене собакою, гадаючи, що ображає...». А чи може образити собаку порівняння з людиною! Вони ж усе розуміють, тільки от сказати не можуть...
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Знай наших!

НЕ ПЛАКАТИ, А ПЛАВАТИ

Змістовним життям живуть ветерани війни і праці у Кузнецовську. По-перше, адміністрація місцевого кінотеатру «Полісся» бабусь та дідусів на сеанси пускає безплатно: показав абонемент з печаткою міськради — і дивись кіно. По-друге, для ветеранів відкрито шлях до плавального басейну. По-третє, керівництво рідної АЕС виділило приміщення для занять хору ветеранів.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

Після тривалого протистояння в аграрній сфері, конфлікт між Європейським Співтовариством і США перейшов у промислову площину. Поштовхом до цього стало рішення міністерства торгівлі США ввести додаткове мито на сталевий прокат, імпортований з 19 країн, особливо західноєвропейських. Внаслідок такого рішення багатьом західним фірмам довелося підняти ціни на продукцію сталепрокату й обмежити її експорт.

Реакція зі сторони ЄС не забарилася. У Брюселі було прийнято Директиву ЄС щодо комунальних служб. Цим документом країни — члени Співтовариства, обмежили державним комунальним службам обсяги закупки телекомунікаційного й енергетичного обладнання виробництва США.

Здійснюючи цей крок, керівники ЄС, очевидно, розраховували на те, що Сполучені Штати не в змозі прийняти адекватне рішення. Адже більшість комунальних служб у цій державі — приватні, й тому держава не зможе обмежити їх торговий оборот. Розрахунок лідерів ЄС мав широкий резонанс в США.

У понеділок представник адміністрації США М. Кантор заявив, що прийнята в Брюселі Директива є підтвердженням дисбалансу державних закупок між ЄС і США. Тому найближчим часом адміністрація Б. Клінтона здійснить рішучий крок, щоб забезпечити «відкриту й справедливу світову торгівлю». Для цього американській стороні, очевидно, доведеться переглянути весь пакет угод, схвалений 108 країнами у рамках Генеральної угоди щодо тарифів і торгівлі (ГАТТ). Вже нині керівництво США забороняє з 22 березня поточного року всім федеральним відомствам США закуповувати продукцію ЄС, не зазначену в Закупівельному кодексі ГАТТ. А найближчим часом американська адміністрація хоче поставити питання щодо доцільності виконання Закупівельного кодексу взагалі.

Подія тижня: коментар спецкора відділу зарубіжної інформації

Торгова війна стає ознакою взаємовідносин США і ЄС

Причина такої позиції США по відношенню до своїх партнерів, як на мене, обумовлюється тим, що будь-які запевнення в дружбі відходять на другий план, коли заходить мова про власні економічні інтереси. До того ж прийшов час виконувати Президенту США свої обіцянки. Тобто створити на зовнішньому ринку такі умови, які б стимулювали розвиток американської економіки. Саме для цього директор Вашингтонського інституту міжнародної політики Ф. Бергстен вніс деякі пропозиції ЄС на Всесвітньому економічному форумі в Давосі. Німеччині зокрема він запропонував скоротити дефіцит держбюджету, щоб центральний банк ФРН, а згодом і банки інших держав зменшили облікові ставки банківської позики.

Можна з впевненістю сказати, що подібні пропозиції не викличуть у торгових партнерів США розуміння. Найближчим часом, очевидно, слід чекати відповідної реакції зі сторони ЄС.

Подібне протистояння, яке досягнуло останнім часом апогею, ставить під загрозу переговори щодо нової торговельної угоди в рамках ГАТТ. Тому підписання цього важливого документа може відтягнутися на невизначений термін.

Володимир ТЕТЕРУК.

Експрес-інформація

АНІ КРОКУ НАЗАД...

За проведення найближчим часом зустрічі міністрів економіки і фінансів семи провідних промислових країн світу, а потім і — глав держав та урядів «сімки», висловився прем'єр-міністр Франції П. Береговуа. Такі зустрічі, заявив він, дозволили б обговорити нинішній стан світової економіки, який викликає занепокоєння, і висунути ініціативу, спрямовану на забезпечення економічного зростання. Французький прем'єр також покритикував заходи протекціоністського характеру, до яких нещодавно вдалися США у сфері зовнішньої торгівлі. На його думку, ЄС має зайняти у цьому зв'язку наступальну позицію, оскільки, вважає П. Береговуа, воно стало жертвою цих заходів.

ПІДПИСАННЯМ УГОДИ

про роззброєння незаконних формувань на території Інгушетії і Північної Осетії завершився у Кисловодську другий тур переговорів з врегулювання інгусько-осетинського конфлікту. Делегації визнали за необхідне провести найближчим часом зустрічі глав обох республік. Експертним групам доручено підготувати до наступного туру переговорів прийнятні для обох сторін пропозиції з проблеми повернення біженців.

ЗНАЙ НАШИХ!

Швеція тимчасово припинила подання допомоги Естонії у постачанні пального. Це сталося після того, як «подароване» Швецією зимове дизельне паливо, що прибуло до таллінського порту, було перепродане у Німеччину. В результаті цієї оборудки, особи, які її вчинили, одержали більш як мільйон шведських крон. Як заявив співробітник МЗС Швеції Ландау, його країна припинила надання термінової допомоги Естонії доти, доки вона не пересвідчиться у тому, що пальне використовують за призначенням.

НАСТУПНІСТЬ ПОЛІТИКИ АДМІНІСТРАЦІЙ

З метою відновити перервані переговори з мирного врегулювання на Близькому Сході, Президент США Б. Клінтон вирішив направити держсекретаря У. Крістофера до близькосхідного регіону. Цей візит відбудеться у період між 17 і 24 лютого. «Таке рішення прийнято відповідно до зобов'язання підтримувати наступність в арабо-ізраїльських мирних переговорах», — ідеться у заяві американського Президента. У такий спосіб Б. Клінтон висловив відданість нинішньої адміністрації США справі просування мирних переговорів.

НОВОГО ГОЛОВУ

більшістю голосів обрав 4 лютого парламент Молдови. Ним став посол цієї країни у Росії Петру Лучинський, колишній перший секретар ЦК Компартії республіки. Його кандидатуру підтримала більшість парламентських фракцій незалежно від політичного курсу, який вони проводять. З усього видно, що парламентська криза, яка загрожувала саморозпуском законодавчого органу країни, завершилася.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Актуально

ЖЕРТВАМ НАЦИСТСЬКИХ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ

Нещодавно у Бонні відбувся заключний раунд переговорів між делегаціями Німеччини та України, Білорусі й Росії щодо виплати компенсацій громадянам колишнього СРСР — жертвам нацистських переслідувань в особливо тяжких випадках. У погоджених документах передбачається, що уряд ФРН надасть у розпорядження фондів «Взаєморозуміння і примирення», які будуть засновані у Києві, Мінську й Москві, один мільярд німецьких марок.

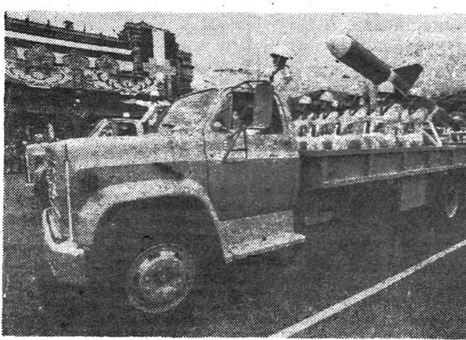
Як повідомив начальник відділу країн Західної Європи Міністерства закордонних справ України Костянтин Тимошенко, наступним кроком до розв'язання цієї проблеми буде зустріч делегацій України, Білорусі й Росії, на якій сторони мають домовитися щодо розміру часток грошей, які надійдуть до відповідних фондів у цих країнах. Він також повідомив, що у Бонні досягнуто згоди про офіційне оформлення домовленості щодо виплати німецьким урядом компенсацій шляхом обміну листами між міністрами закордонних справ Німеччини, України, Білорусі й Росії.

За словами пана Тимошенка, робота у цьому напрямку з українського боку ведеться вже більше року — згідно з постановою Президії Верховної Ради і розпорядженням Кабінету міністрів України. Київський фонд «Взаєморозуміння і примирення» діятиме вже в цьому році.

Хто ж має право на компенсацію? У Бонні йшлося про малолітніх в'язнів концтаборів та людей, над якими фашисти проводили медичні експерименти. Проте, за інформацією, яка надійшла з Міністерства соціального забезпечення України, остаточно статус жертв нацистських переслідувань, яким виплачуватиметься компенсація, незабаром буде визначено. Також буде з'ясовано й розмір виплат.

Тарас ПЕТРІВ.

Фотофакт

Одна з токійських газет якось назвала Південно-Східну та Східну Азію не лише одним із густонаселених куточків земної кулі, але й світовим збройним «базаром». Більше третини експорту зброї у світі припадає на цей економічно розвинений регіон. Найбільші експортери смертоносної техніки — США, Росія, Франція — знайшли тут ринок збуту свого товару.

НА ЗНІМКУ: Після Китаю й Південної Кореї острів Тайвань займає третє місце за кількістю озброєнь. Його військовий бюджет складає п'ять відсотків валового національного продукту. А для звіту перед платниками податків доводиться періодично демонструвати наймодерніше озброєння, придбане за кордоном. Скажімо, як під час цього параду на вулицях тайванської столиці — Тайбея.

Справи бізнесові

НА ДІЛОВОМУ РІВНІ

Про взаємовигідне співробітництво, двосторонні економічні зв'язки і торгівлю між Україною та Іспанією йшлося на недавній зустрічі міністра зовнішніх економічних зв'язків України Івана Герца з Надзвичайним і Повноважним Послом Іспанії в Україні Едуардо ХУНКО.

Співрозмовники відзначили, що ці відносини практично не розвивалися між нашими державами. Причина тому — відсутність правової бази, яку треба негайно розробити.

Під час бесіди було досягнуто домовленості про візит українських фахівців до Мадрида для того, щоб ознайомити іспанських бізнесменів з основами національної економічної політики, курсом Президента і уряду України щодо створення ринкової економіки. І. Герц передав через пана Хунко запрошення іспанським підприємцям відвідати Україну з діловим візитом.

«Наш уряд, заявив посол Іспанії, підтримує курс економічних реформ в Україні. І тому готовий надати їй кредити, які сприятимуть розвиткові народного господарства вашої держави».

Найближчим часом фахівці Міністерства зовнішніх економічних зв'язків розроблять програму розвитку двосторонніх відносин, яку буде узгоджено з іспанською стороною.

Василь НІБАК.

Штрихи до портрета

НОСТАЛЬГІЯ ЗА ДНЯМИ МИНУЛИМИ

Колишній глава Литовської держави, а нині — лідер опозиції Вітаутас Ландсбергіс ніяк не може змиритися з тим, що він — «колишній».

Так, наприклад, в пресу проникли чутки про те, що Акт 11 березня 1990 року про відновлення незалежності Литовської Республіки безслідно зник. Коли на прес-конференції, що відбулася 28 січня в будинку сейму, А. Бразаускаса запитали з цього приводу, той відповів: «Мені як тимчасово виконуючому обов'язки Президента Акт не було передано. Мене повідомили, що документ у В. Ландсбергіса. Коли я зателефонував йому, В. Ландсбергіс відповів, що Акт зберігається в дуже надійному місці на території Литви».

Що ж, очевидно, цей документ, такий важливий для Литви, зігріває душу відставного глави держави. Він ніяк не хоче відірвати його від серця, передати своєму наступникові. Мабуть, розраховує на те, що А. Бразаускас — всього-навсього тимчасово виконуючий обов'язки Президента і що після виборів Акт передадуть іншій людині.

Ностальгія за днями минулими проявилась у В. Ландсбергіса і коли він перебирався зі свого попереднього кабінету в інший, за рангом нижче. Він прихопив з собою меч, що висів на стіні, й при цьому заявив, що це дар не литовському народу, а особисто йому від Голови Верховної Ради Естонії А. Рюйтеля. 1 лютого екс-прем'єр Естонії Е. Савісаар в інтерв'ю газеті «Eesti Express» пожалкував з приводу того, що у Ландсбергіса така погана пам'ять. Бо цей меч Великого князя Вітаутаса, викуваний кращими майстрами Естонії, подарували «Саюдісу» на його з'їзді 14 квітня 1990 року і А. Рюйтель ніякого відношення до цього подарунка не має.

Що ж, нелегка це справа — розлучатися з регаліями колишньої влади. А щоб цей процес розлучення не був таким болючим, очевидно, кожному високопоставленому політикові слід постійно пам'ятати про те, що його на цей пост обирав народ, і не навічно. І як довго триватиме його правління, залежатиме насамперед від того, що він для цього народу зробить. І кивати тут нема на кого.

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

Курінна етнографія

ДІЯСПОРА

Кожне нове у нашому лексиконі слово іншомовного походження є кроком до світової цивілізації.

Раніше, говорячи про першого-ліпшого американця, а ще краще якого-небудь емігранта, ми могли некультурно вжити епітет. Могли спитати: «Ти дурний чи з Америки приїхав?».

Нині гостей з Америки стало не менше, ніж дурнів, а на епітет співбесідник може відреагувати: «Та... Та... та ти що?! Та... та... сам ти три дні невмиваний! Та... він же дисидент, мученик, культурна людина! А ти таке!».

Тому і висловлюватися стали обережніше, культурніше.

Усе це завдяки появі слова «діаспора» в широкомовному вжитку. Місцева розшифровка: «Діаспора — це свідомі українці, які живуть за межами України».

Несвідомого українця ніякою силою не примусиш визнати, що він — діаспора. «А твоя бабуся в хокей грала!» — несвідомо образиться несвідомий українець.

Найбільшого успіху в національному самовизначенні досягли діаспори Америки й Канади.

Американська діаспора чисельна, багата, її заведено називати «діяспора», і вона найсвідоміша в Україні.

На сьогодні в американській діаспорі чітко визначились дві основні групи: американські українці і американці українського походження.

Відмінність між представниками цих двох груп дуже впадає в очі, коли вони приїздять в Україну, щоб розвіяти комуністичні міфи про Америку, розкрити нам очі на буття діаспори, допомогти історичній батьківщині і подихати повітрям української волі та суверенності.

Американські українці поспішають злитися з народом.

Вони надівають вишиті сорочки і, гірко усміхаючись, розповідають, що, відірвані від рідного коріння, ніколи в житті не їли лемішки.

Вони ридають з тими, хто ридає, і проклинають з тими, хто проклинає.

Наївшись лемішки, п'ють за те, щоб усім комуністам і соціалістам у горлі пір'я поросло.

Україну вони бачать сплюндрованою, розстріляною, скатованою, замученою і ставляться до неї відповідно. Як до хворого, у котрого недавно був удар, а тепер критичний стан і хвороба прогресує. Такого інваліда гріх розстроювати, отож американські українці вітають усі дії українського керівництва.

Разом з тим вони бачать, як хворий страждає, і зі сльозами на очах умовляють його потерпіти, знайти в собі сили і звернутися до Бога. Лікують вони хворого валютними внесками в благодійні фонди, культурні заходи, а також своєю присутністю на сесіях, зборах, конгресах, відкриттях та освяченнях.

Вони прекрасно знають історію і виношують плани, як би його і кому в Україні вручити Нобелівську премію.

В економічній кризі і культурному занепаді України американські українці звинувачують Москву, в цьому вони тверді і непохитні.

Американці українського походження — повна їм протилежність.

Вони, навпаки, закликають шукати ворогів у власному парламенті та уряді, називаючи точні прикмети цих ворогів. Це — п'яномислячі політики і економісти.

Американці українського походження завжди і скрізь демонструють своє вміння жити, якого хочуть навчити і нас з вами.

Вони відкривають в Україні казино, ресторани, магазини, спільні підприємства, влаштовують екскурсії і курси для менеджерів.

Ці не надівають вишитих сорочок і не бояться критикувати.

Американець українського походження вважатиме свою місію невиконаною, якщо не заявить: «Так, співати і танцювати українці вміють, це вони вже довели всьому світові. Але дивімося на речі реально: треба зміцнювати економіку, приватизувати землю і хоч іноді включати опалення в міських квартирах!».

Якщо у готелі, де живе американець українського походження, раптом, не дай Боже, пропаде гаряча вода, він одразу ж напише про це в газету або скаже по телебаченню.

Розмовляють гості з діаспори здебільше українською мовою.

Не те, що деякі наші українські співаки і співачки, у яких душа раптом потяглася до англійської мови. Це вона зробила дарма, бо українські громадяни роблять висновки про пісню незрозумілою мовою, оцінюючи зовнішній вигляд виконавця та почувши одне-два знайомих слова.

Якщо є «гуд бай» і «лав», отже — про нещасну любов, просто «лав» — про щасливу, а якщо лише «гуд бай» — нарешті запросили...

А американці дивуються, чому наші так дивно вимовляють слова і неправильно вживають артиклі.

Якби ж то ми тільки англійські артиклі неправильно вживали!

А то ми послухаємо, як говорить академік-мовник з Гарвардського університету, вирішуємо, що так і треба, а назавтра вже й собі: «паспорт», «діялог», «конференціяльна заля». Ці наші шедеври можуть покласти на лопатку який завгодно «проєкт», «начать» чи «углубіть».

Дехто каже, що Америка хоче окупувати Україну або принаймні хоч зробити її своєю вічною боржницею.

Поки що, я думаю, ми борги віддаємо. Натурою. Вченими, письменниками, політиками, поетами, артистами, студентами, академіками і міс-красунями. А що Америці вони всі потрібні, свідчить те, що вона їх бере.

Повне порозуміння, стабільність і демократія. Саме те, чого нам треба.

Настя ЛУБЕНСЬКА.
Харківська область.

Жарт номера

Як шкода, що нас знають лише як облуплених!

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Продовольчі страждання

КУРКА

Ця історія почалася давно: можливо, три, а то й чотири роки тому.

Юрій Іванович Перепелько був дуже голодний і запропонував дружині зарізати курку, щоб швиденько зварити з неї смачненьку юшечку.

— Що ти, що ти! — замахала руками Любов Петрівна,— ти знаєш, скільки така курка коштує на базарі?

— Скільки?

— Сусідка Фросина вчора віддала чотири карбованці 80 копійок!

Юрій Іванович, котрий отримував 102 карбованці щомісяця, не повірив і побіг до сусідки. З'ясувалося, що жінка не брехала.

— Ну, добре, нехай тоді ця курка ще трохи покудкудакає, ще зажиріє, вари мені на обід локшину!

Десь через місяців зо два у Юрія Івановича знов з'явилася ідея зарізати курку.

— Ні! — стала грудьми на його шляху Любов Петрівна. — На базарі така красуня, як наша, коштує не менш як десятку!

— Тьху на тебе!.. — тільки й сказав, розчаровано спльовуючи, Перепелько.

Ще через півроку ціна на курей підскочила до 45 карбованців, потім — до 100.

Наступного року Перепельки вирішили перевести свою дорогоцінну живність з курятника до світлиці, а самі, щоб не заважати своїм сусідством, перейшли спати на веранду.

— Ти, Юрку, дуже хропеш — заважатимеш курочці відпочивати. Крім того, тут немає ні вітру, ні дощу, ні снігу. Коли захоче, нехай дивиться телевізор, слухає магнітофон.

Сьогодні така курочка тягне на п'ять тисяч.

Юрій Іванович чотири рази на день копає їй черв'ячків, ловить різноманітних жучків і комашок. Спить курочка на японській атласній подушечці, в неї є французькі духи, пудра, дезодорант. Звертаються до неї Перепельки тільки на Ви — вельмишановна курочко Ряба. День і ніч Юрій Іванович, з двостволкою несе чергування, охороняючи курку.

І лише зрідка до його голови заскакує думка — а чи не скрутити цій шановній курці Рябій голову? Але, перехрестившись, Юрій Іванович одразу ж жене геть цю сатанинську думку.

Олександр ПЕРЛЮК.

З КОЛЕКЦІЇ КУРІННОГО

«Стосовно сметани й сиру — ці молочні продукти найближчим часом будуть надходити в магазини в півлітрових пляшках».
(З газетної інформації)

«Я бачив багатьох людей, які привозили своє м'ясо на ринок».
(З радіоінтерв'ю)

«Голова відповів на запитання жителів, що назріли в ході бесіди».
(З газетної інформації)

«Обрученные с трахом».
(Кіноафіша)

«Лише об'єднана боротьба профспілок з усіма демократичними силами може відстояти інтереси трудящих».
(З газетної статті)

«Підприємство в'яже речі з шерсті замовника».
(Радіореклама)

«Українці й росіяни в Парижі, що виїхали туди рік-два тому, заглядали мені в рот: а що там, у Києві?»
(З радіоінтерв'ю)

«Продается мех под тигра размером 3,5 метра»
(Оголошення)

«Верховна Рада не здатна боротися з фальсифікацією внутрі себе»
(З виступу депутата)

«Чи буде достатньо бульб на прилавках магазинів?»
(З радіоінтерв'ю)

«Підприємство пропонує переробити ваш автомобіль на зріджений газ»
(Реклама)

Зібрав
Анатолій ВОРФЛІК.
Дніпропетровська область.

Моторошна проза

ПЕНСІОНЕРАМ—БІЙ!

А ми були впевнені, що у всьому винні мафія, спекулянти, проімперські сили! Гадали, що як тільки візьмемося за них по-більшовицьки (інших методів не знаємо), наша економіка піде вгору. Через рік-два заткнемо за пояс Європу, Японію і всякі там Штати, а Росія буде проситися в Україну на правах автономної області.

Але уряд нам розкрив очі. З'ясовується: вороги далеко не ті і не там. Хто міг би подумати, що наші пенсіонери вхопили нашу ж економіку мертвою хваткою і тягнуть її до надгіперсуперінфляції? Ми ніколи з неї не вилізимо, якщо не знищимо пенсіонерів. Як клас.

Все логічно. Сьогодні виправляються помилки минулого. Колись ми знищили куркулів. Як клас. За те, що годували народ. Тепер, за логікою, потрібно знищити тих, хто об'їдає народ.

Звичайно, найпростіше було б відправити пенсіонерів до крематорію, але ми — держава демократична. І методи, зрозуміло, демократичні.

Що?! Пенсіонери їздять безплатно на транспорті?! Та це ж майже третина населення. Раз проїхали — мільйонів п'ятдесят карбованців як корова язиком... Куди там тій мафії. Мафія за день «приголубить» мільярдів три-чотири, а тут — п'ятдесят! Правда, мільйонів. Але ж — п'ятдесят!

Ну, добре. Заборонимо безплатний проїзд. Тільки ж пенсіонери хитрющі. Ходитимуть пішки і, навпаки, ще здоровіші стануть.

Вдаримо по шлунку! Що там вони їдять? Хліб. Молоко. Варену ковбасу?! У вихідні? Отже, зробимо такі ціни, щоб пенсії вистачило на два кілограми ковбаси. Разом з хлібом. На молоці довго не протягнуть, хоча б воно й було. Для гурманів пенсії вистачить на баночку ікри. Червоної. Цілий місяць можна об'їдатися ікрою. Червоною. По одній ікринці на день.

Потім, з нотками глибокого співчуття в голосі, попросимо, щоб потерпіли ще трохи. До наступного уряду. Дехто потерпить місяць-два, інші одразу займуть чергу до крематорію. Самостійно. Але то їхня справа. Ми... — держава демократична. Ніякого насильства.

Покінчимо з пенсіонерами — візьмемося за...

Забули, правда, що пенсіонери, як і мафія,— безсмертні.

Анатолій ДЯДЮН.
Мал. Сергія КУПРІЯ.

Римовані стібки

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КЛАС

До директора готелю
Дзвонить батько із села:
— Як воно там на роботі —
Вниз чи вгору йдуть діла?
— Все о'кей! Перебудова
Повним ходом йде у нас.
Вже на 50 процентів
Європейський маєм клас.
— Цебто як?
— А дуже просто,—
Відрапортував синаш.—
Ціни вже, як за кордоном,
Ну, а сервіс поки — наш!

ДІАЛЕКТИКА

Народився я невдало —
Ні туди і ні сюди.
Сопляком зітхав, бувало,
Як у «Волгах» мчать діди.
Сам посивів у турботах —
Все зробилось навпаки:
В «Мерседесах» і «Тойотах»
Їздять тільки сопляки!

Григорій ЄЛИШЕВИЧ.
Суми.

«УКРАЇНКОЮ Ж Я НАРОДИЛАСЯ»...

Ніжний жіночий голос просить небо дати долю рідному народу, змилостивитись над згорьованою, вкритою чорнобильським попелом землею. Одвічна молитва жінки. Чути в ній тужіння Ярославни, гіркий сміх Роксолани, відчай Катерини, безсилля безіменної селянки в 33-му. Чути і сьогоденну нашу останню надію.

«Та я не скорилася, із сльози відродилася», — змінює тон вогниста молодичка. І не одна її краянка розпрямляє рамена і гордо підіймає голову.

«Українкою ж я народилася», — співає заслужена артистка України Оксана Білозір.

Саме для неї поет Андрій Демиденко і композитор Геннадій Татарченко написали колись пісню «Україночка», яка й стала візитною карткою співачки. І нерідко глядачі, особливо в зарубіжних гастролях, так і називають її — «україночка».

Нещодавно Оксана Білозір повернулася із зарубіжного турне. Разом з вокально-інструментальною групою «Оксана», якою керує її чоловік — Роман Недзельський, Авсвачка гастролювала в Лаосі, Канаді, Австралії. Їй випала честь репрезентувати за рубежем сучасну українську естраду. Адже світ дуже хоче пізнати нову державу — Україну. І найкращим послом є мистецтво.

Пані Оксана виконувала народні твори у сценічній обробці, естрадні пісні своїх улюблених авторів О. Злотника, Г. Татарченка, А. Матвійчука на слова В. Крищенка, А. Демиденка, Г. Канич.

Сприймали концерти усюди дуже тепло, бо пісня українська своєю мелодійністю доходить до кожного серця. Серед глядачів було чимало українців, тих, кого ми зараз звемо «діаспора». Зустрічі з ними дуже зворушливі. То люди, які не забули свою далеку Батьківщину, зберегли мову, звичаї, в любові й повазі до них виховали дітей. Живуть здебільшого заможно, добробуту досягли виснажливою працею. Але над усе вони цінують родину, дітей. Можливо це й допомогло їм вижити.

Зараз у нас дуже велика скрута, жити неймовірно важко. Тому все слід віддавати дітям, родині, рятувати їх. Бо саме сім'я врятує світ, вважає пані Оксана.

Для неї і пана Романа сім'я — то святе. Вдома на них чекають двійко хлопчаків: одинадцятилітній Андрійко і Ясько, який тільки-но почав ходити. Тут зірка естради — дбайлива господиня і чуйна мати, тут вона — найщасливіша.

Фото В. ПЕСЛЯКА. (Укрінформ).

Хокей

ПОСТУПИЛИСЯ, АЛЕ З БОЄМ

Кубок МХЛ. Конференція Захід. ЦСКА (Москва) — «Динамо» (Мінськ) — 6:1, «Хімік» (Воскресенськ) — «Крила Рад» (Москва) — 4:2.

«Сокіл-Ескулап» (Київ) — «Динамо» (Москва) — 2:4 (0:3, 1:1, 1:0]. Шайби закинули: Гончаренко (Найда, 35, більшість), Василенко (Савицький, 51, більшість) — у киян; Мальгін (8), Ніколишин (12), Бахмутов (15), Яшин (25) — у москвичів.

Близько шести тисяч глядачів прийшли до Палацу спорту подивитись зустріч земляків з лідером. Слід сказати, що вхід до споруди завдяки концернові «Ескулап»-9 був безплатним. Подібний подарунок болільникам ескулапівці зроблять і під час наступних матчів «Сокола» з «Пардаугавою» та СКА.

Що ж, українська команда цього разу поступилася. Але проти дуже сильного суперника грала вона з гідністю, демонструючи відмінні бійцівські якості.

Лише перший період кияни програли. На думку заслуженого тренера України Валентина Уткіна, далося взнаки надмірне хвилювання.

— Наша команда складається переважно з молоді, — сказав він, — хлопці «перегоріли» ще перед виходом на лід.

У другому періоді нашим вдалося оговтатися і вирівняти гру. А в третьому вони закинули шайбу, не пропустивши жодної. Останні півтори хвилини були особливо напружені. Москвичі залишилися вчотирьох, а кияни замінили воротаря шостим польовим гравцем. Лідерові було непереливки. Однак він вистояв, а господарі заслужили оплески трибун.

Віктор СТАНКЕВИЧ.

Спорт

Футбол

УГОРСЬКИЙ ЕТАП ПОЗАДУ

Два тижні в місті Ньїредьхазі олімпійська збірна України проводила перший у цьому році тренувальний збір. На думку головного тренера українських футболістів Володимира Мунтяна, він був корисний. Роботою своїх підопічних наставник задоволений.

Детальніше про дні, проведені в Угорщині, розповідає тренер олімпійців, відповідальний за науково-методичне забезпечення, старший викладач кафедри футболу КДІФК, суддя республіканської категорії Віктор ДОГОДАЙЛО:

— Господарі створили для нашого колективу найкращі умови. Тренувалися хлопці на відмінних полях. Відзначу, що за винятком кількох днів погода «виявила» прихильність до нас: було сонячно і тепло, мов навесні.

— Мабуть, вам вдалося зіграти й товариські матчі?

— Так. Спершу ми зустрілися з молодіжною командою місцевого клубу «Вашуташ» і взяли гору — 3:1. Потім був поєдинок з дорослою командою, яка виступає у вищій угорській лізі, і поступилися — 0:2. Один з м'ячів у наші ворота забив луганчанин Олександр Малишенко, який грає у «Вашуташі». Через кілька днів українці взяли реванш — 1:0. Переможний гол красивим ударом головою забив на 75-й хвилині Олександр Коваль з донецького «Шахтаря». Чудову передачу з флангу зробив тоді Ігор Лучкевич із запорізького «Металурга».

Нарешті, підсумок підбив поєдинок проти команди, складеної з гравців-іноземців, які виступають у «Вашуташі», та перспективної молоді. За цей колектив грали й наші земляки: Малишенко, Андреєв, Борис Деркач та один румун. Малишенко таки забив свій гол. Але перемогла все ж олімпійська збірна України — 2:1. Перший гол з передачі вінничанина Віталія Косовського забив 17-річний дніпропетровець Геннадій Мороз. А потім він асистував Олександрові Свистунову з Рівного.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

БЛОХІН ЗМІНИВ ПІРЕЙ НА САЛОНІКИ

Видатний український футболіст і відмінний тренер Олег Блохін, колишній наставник грецького клубу «Олімпіакос» (Пірей), минулої середи очолив клуб ПАОК (Салоніки). Про це повідомила агенція АП. Представник ПАОК заявив, що український фахівець підписав контракт терміном на 2,5 року на суму 410 тисяч доларів.

* * *

Футболісти київського «Динамо» цими днями перебувають на тренувальному зборі в Ізраїлі. Наші земляки проводять й товариські зустрічі з найсильнішими клубами цієї країни, і досить успішно. Динамівці перемогли — 3:0 команду «Маккабі» (Петах-Тиква). Голи забили: Ребров, Грицина, Ковалець. Потім вони переграли «Маккабі» (Хайфа) — 2:0. Віктор Чанов, який захищає ворота цього клубу, у матчі участі не брав. М'ячі забили: Пономаренко та Леоненко. Сьогодні планується провести матч з «Боруссією» (Дортмунд, ФРН). А завтра київське «Динамо» повернеться в Україну.

* * *

Товариський матч. «Іттіхад» (Сірія) — «Буковина» (Україна) — 2:2.

Теніс

А ВЛІТКУ—«КУБОК «ІНКО»...

Як ми вже повідомляли, з 6 до 14 лютого в Києві пройде міжнародний турнір з тенісу «Кубок України». Генеральний спонсор цих змагань банк «Інко», відомий своїми благодійницькими програмами, встановив призовий фонд для переможців.

Банк «Інко» підписав також угоду про співробітництво з Федерацією тенісу України. Він бере на себе сплату вступних внесків Міжнародній тенісній федерації (ІТФ), частково фінансуватиме витрати на участь збірних нашої держави в міжнародних змаганнях (саме ті витрати, які необхідно робити у вільно конвертованій валюті).

Другої половини нинішнього року Федерація тенісу України разом з «Інфоспортом» та з участю банку проведуть літній міжнародний турнір «Кубок «Інко», призовий фонд якого — 2 мільйони карбованців. Міжнародній федерації тенісу буде запропоновано ввести його до календаря змагань на 1994 рік. Зрозуміло, що тоді призовий фонд складатиметься з ВКВ.

А ще банк разом з національною федерацією планує створити Академію тенісу України.

Микола МОВЧАН.

Телебачення

НЕДІЛЯ 7 лютого

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 У неділю вранці.
9.30 У світі цікавого. Телефільм «Дорога людей. По Великому шовковому шляху».
10.20 Камерний хор «Поліфонія» (Литва).
10.55 Вперше на екрані УТ. Худ. фільм для дітей «Не залишай». 1 і 2 серії.
13.20 Цирк, цирк, цирк.
14.05 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
15.55 Канал «Д».
16.55 На варті.
17.40 Грає Я. Табачник.
18.20 Свічадо.
19.00 УТН.
19.20 Багатосерійний худ. телефільм «Водетаун». 59 і 60 серії.
20.05 Адажіо.
20.20 Багатосерійний мультфільм «Літаючий будинок». 7 серія.
20.50 Вперше на екрані УТ. Худ. телефільм «Звіробій». 1 серія.
22.00 Будьте з нами. Інформаційно-музична програма.
23.30 Худ. телефільм «Звіробій». 2 серія.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

6.40 Година сили духу.
7.40 Центр.
8.10 Соло.
8.35 З ранку раненько.
9.05 Доки всі вдома.
9.35 Ранкова зірка.
10.25 Під знаком «Пі».
11.15 Прем'єра телефільму для дітей «Пригоди Чорного Красунчика».
11.40 Нове покоління вибирає.
12.30 Прем'єра мультфільму «Піф і Геркулес».
12.40 Прем'єра телефільму «Підводна одіссея команди Кусто».
13.30 Прем'єра док. фільму «Ермітаж». Фільм 6.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Клуб мандрівників.
15.55 Панорама.
16.35 Телелоція.
16.50 Прем'єра мультфільмів «Каспер та його друзі», «Справжні мисливці за привидами».
17.45 Новини.
18.00 Великий театр. Дні і вечори. Передача 1.
19.00 Вперше на телеекрані. Худ. фільм «Повернення Довгого Джона Сільвера на острів скарбів» (Австралія).
20.45 Московський кіно-хіт-парад.
20.55 Реклама.
21.00 Підсумки.
21.45 Спортивний уїк-енд.
22.00 Нині.
23.00 Новини.
23.25 Нічні пристрасті.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Баскетбольний огляд НБА.
7.55 Програма «03».
8.25 Легка атлетика. Міжнародний турнір «Російська зима».
9.00 Телетеатр Росії. «Чарівна паличка». Вистава за повістю С. Маршака.
10.00 Ати-бати...
10.30 Пігмаліон.
11.00 Час фортуни. Телелотерея.
12.15 Телекросворд. «Муз-біржа».
12.40 Шість соток.
13.00 Вісті.
13.20 Не вирубати...
13.40 Кращі ігри НБА.
14.40 «Супер-бол». Фінал чемпіонату світу з американського футболу.
16.50 Чарівний світ Діснея. «Нові пригоди Вінні-Пуха», «Чорний плащ».
17.45 Скрипкова музика.
18.30 «Обличчям до столиці».
19.00 Візитка. Олена Косяченко.
19.05 Мультфільми.
19.30 СІТ-3.
19.40 Мої друзі.
20.00 Сідай і дивись.
20.10 Брама.
20.25 І тільки футбол.
20.55 «Місії у Техас». (Уорлднет. США).
21.10 Візитка.
21.15 Худ. фільм «Невгамовна маркіза» (Франція).
22.30 СІТ-3.
22.40 Візитка.
22.45 Дорослі, як діти.

СТУДІЯ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.55 Мультфільм «Люк-щасливчик».
13.10 Худ. фільм «Легенда про золоту перлину».
14.35 Співає група «А-ХА».
17.45 Фільм-балет «Ромео і Джульетта».
19.15 Мультфільми.
19.30 Худ. фільм «Спогади людини-невидимки».
21.05 Інформаційна програма «Рулетка».
21.20 Відеомузика.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописи не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 769346

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 45 6 7 8 9
Зам. 0311023.